

عنوان مقاله:

فرایندهای دانش در سازمان های مجازی / شبکه ای

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین علوم انسانی و مدیریت (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

ناصر سیف اللهی - استادیار گروه مدیریت و اقتصاد دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

تاکید این تحقیق بر روی کاری است که مستلزم دامنه ای از مرزهای سازمانی سنتی است (کارکرد، واحد کسب و کار، سازمان) که نوعا به لحاظ جغرافیایی پراکنده بوده و استفاده وسیع از ICT را برای تسهیل تعاملات بکار می برند. در سال 1986 میلادی، موشووتیز اولین بار اصطلاح سازمان مجازی را به کار برد. پس از آن نویسندگان دیگر اصطلاحات گوناگونی برای توضیح این شکل جدید از سازمان های شبکه ای ارائه کردند. در ادبیات موضوع سازمان های مجازی، مجازی را توانایی سازمان جهت هماهنگی مزیت های رقابتی اساسی از طریق طراحی فرایندهای کسب و کار و دارای ارزش افزوده و تحت اختیار درآوردن حوزه های داخلی و خارجی که باعث برتری می گردد و در نتیجه بدست آوردن ارزش بالاتر در بازار تعریف می کنند. سازمان های مجازی، به صورت موقت، برای ترکیب و به کارگیری توانایی های خاص اعضای آن سازمان ها به وجود آمده و باعث افزایش بهره وری و استفاده سریع از فرصت های خاص برای ارائه محصولات یا خدمات خاص می شود و معمولا بعد مسافت به وسیله تکنولوژی اطلاعات جبران می شود. با این وجود، عناوین مختلف برای توصیف چنین کاری به کار می رود که شامل سازمان مبتنی بر شبکه (شبکه محور)، کار مجازی و کار پخش شده (پراکنده) می باشد. برای مثال، آهوچا و کارلی 742.1999 سازمان مجازی را به عنوان یک سازمان پراکنده به لحاظ جغرافیایی می دانند که اعضای آن دارای علایق و یا اهداف مشترک بلندمدت هستند و کار خودشان را از طریق فناوری اطلاعات و ارتباطات انجام می دهند.

کلمات کلیدی:

سازمان مجازی، فرایندهای دانش، فناوری اطلاعات و ارتباطات، تسهیم دانش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/715225>

